خبر

آغاز مقدمات مرحله گذار در سودان

● می‌توان گفت سودان از روز شنبه وارد مرحله مقدمه‌چینی برای دوره گذار پس از حکومت ۳۰ساله عمر البشیر شده است؛ به‌طوری‌که مقدمات این گذار، محور مذاکرات گروه‌های سیاسی مخالف و خیزش مردمی (عضو ائتلاف عریض گروه‌های آزادی و تغییر) و شورای نظامی به ریاست عبدالفتاح البرهان بود. مذاکرات بین دو طرف، شب گذشته برای تعیین اختلافاتی که همچنان بین جبهه مدنی و نظامیان وجود دارد، شروع شد.

بیشتر اختلافات حول تعیین شاخص‌های گذار سیاسی، نقش نظامیان کودتاگر علیه عمر البشیر و جبهه مدنی عامل خیزش مردمی و تعیین اختیارات دو طرف در سایه تمایل جبهه مدنی به این است که شورای نظامی انتقالی، هیچ اختیاراتی جز حمایت از گذار سیاسی دموکراتیک نداشته باشد.

درحالی‌که طرف مقابل خواهان مشارکت در مرحله گذار دوساله است، گروه‌های سیاسی، مدنی و حزبی می‌خواهند مدت مرحله گذار چهارساله باشد. رفتن عمر البشیر از قدرت، اولین گام مدنظر مخالفان است و آنها می‌گویند به تحصن خود مقابل مقر نیروهای مسلح در خارطوم تا زمان توافق دو طرف بر سر شاخص‌های مرحله گذار سیاسی از حکومت البشیر و دولت عمیق تا یک دولت مدنی دموکراتیک ادامه خواهند داد.

وال‌استریت ژورنال بررسی کرد

راز رسیدن بن‌سلمان به رأس هرم قدرت

● روزنامه «وال‌استریت ژورنال» جزئیاتی از کودکی و نوجوانی ولیعهد عربستان و چگونگی رسیدن سریع او به رأس هرم قدرت در عربستان را فاش کرد. به گزارش ایسنا، روزنامه «وال‌استریت ژورنال» آمریکا در گزارشی به قلم کارن الیوت هاوس، مؤلف کتاب «عربستان؛ گذشته و مردمش»، به دوره کودکی و نوجوانی محمد بن‌سلمان، ولیعهد عربستان، چگونگی رسیدنش به قدرت و سیاست‌های تنش‌زای او در منطقه و راز علاقه بیشتر ملک‌سلمان بن‌عبدالعزیز، پادشاه عربستان، به او نسبت به بقیه فرزندانش پرداخته است. این نویسنده در این گزارش آورده است: ملک‌سلمان بن‌عبدالعزیز دو زن دارد؛ زن اولش «سلطانه» نام دارد و زن دومش «فهده»؛ هرکدام با شش فرزند. به‌این‌ترتیب ملک‌سلمان از سلطانه و فهده صاحب ۱۲ فرزند است. دو نفر از فرزندان زن اولش به دلیل بیماری قلبی به فاصله زمانی اندکی جان خود را از دست داده‌اند. یکی از دلایل نزدیکی ملک‌سلمان به پسرش محمد، این است که محمد زمان مرگ دو فرزند ملک‌سلمان در کنارش بود و به او دلداری می‌داد؛ درحالی‌که بقیه مشغول زندگی خودشان بودند. همین مسئله به‌منزله صعود محمد از پله‌های ترقی بود. به دلیل نزدیکی محمد به پدرش و اطلاع‌داشتن او از جزئیات امور، خیلی زود مکانیسمی را که از طریق آن می‌توان شاهزادگان را احضار و بازداشت کرد، فراگرفت. این نویسنده آمریکایی می‌گوید: دوران تحصیل محمد بن‌سلمان به دلیل اینکه همواره همراه پدرش بود، نظام‌مند نبود. این نویسنده به نقل از یکی از اعضای ارشد خاندان سلطنتی عربستان می‌نویسد: اینکه محمد هیچ‌گونه محدودیت و قیدوبندی را نمی‌شناخت، به این دلیل بود که دانش‌آموزی منظم نبود. او همچنین برای به‌چنگ‌آوردن کاخ ملک فهد که بیوه‌اش در آنجا زندگی می‌کرد، تلاش کرد؛ اما تلاش‌هایش باز هم بی‌فایده بود، ازاین‌رو مجبور شد منتظر مرگ عمویش ملک‌عبدالله بماند. هاوس می‌گوید: در آن زمان که عربستان به دلیل مرگ ملک‌عبدالله غرق در عزاداری بود، بن‌سلمان از فرصت استفاده کرده و چهار مشاور را انتخاب و آنها را مأمور بازسازی دولت کرد. در نتیجه، شوراهای تصمیم‌گیرنده منحل و به‌جای آنها دو شورای دیگر تشکیل شد؛ شورای اقتصاد و شورای امنیت داخلی که نظارت بر سیاست را بر عهده داشت. او تصمیمات غیرمنتظره‌ای گرفت که همگان را شوکه کرد. او این تصمیمات را با قطع روابط با قطر آغاز و بعد از بازداشت شاهزادگان، تصمیم به حبس خانگی سعد حریری، نخست‌وزیر لبنان و مجبورکردن او به استعفا گرفت. در این گزارش آمده است که با وجود انتقادهای بین‌المللی‌ای که متوجه بن‌سلمان در پی قتل جمال خاشقجی، روزنامه‌نگار منتقد عربستانی است، او هرگز از این کار اظهار پشیمانی نکرد. تا زمانی که بن‌سلمان از حمایت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا و پدرش ملک‌سلمان برخوردار باشد، هرگز گامی به عقب برنخواهد داشت. کمپین بن‌سلمان علیه مخالفان و فعالان و بازداشت آنها باعث شده او در تلاش خود برای تحقق چشم‌انداز ۲۰۳۰ تنها بماند؛ چشم‌اندازی که می‌خواهد از طریق آن وابستگی عربستان به درآمدهای نفتی را کاهش دهد.

عکس: CNN

مقاومت رئیس‌جمهور آمریکا برای تحویل اظهارنامه‌های مالیاتی

آخرین اولتیماتوم به ترامپ

رئیس‌جمهور ایالات متحده به اندازه‌ای پرونده‌های متعدد در نهادهای قضائی و کمیته‌های مختلف کنگره دارد که تا پایان دوره ریاست‌جمهوری این پرونده‌ها به سرانجام نخواهند رسید. چندی پیش رابرت مولر، بازرس ویژه تحقیق در مورد پرونده تبانی روسیه و دونالد ترامپ و اطرافیانش در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۶ با انتشار گزارش خود اعلام کرد که در این مورد اتهام سنگینی متوجه ترامپ نیست. انتشار این گزارش پس از حدود دو سال جنجال، برای ترامپ یک پیروزی به شمار می‌آمد، اما روز گذشته از جایی دیگر برای ترامپ هشدار و اولتیماتوم فرستاده شد. کمیته منابع مالی مجلس نمایندگان آمریکا که یکی از مهم‌ترین و بانفوذترین کمیته‌های این مجلس به شمار می‌آید، اولتیماتوم تازه‌ای برای تحویل اظهارنامه‌های مالیاتی ترامپ تعیین کرد. ضرب‌الاجل قبلی بدون ارائه اظهارنامه‌ها از سوی رئیس‌جمهور آمریکا پنج روز قبل به پایان رسید و این‌بار روز ۲۳ آوریل (۸ روز دیگر) به‌عنوان اولتیماتوم تحویل اظهارنامه‌ها تعیین شده است. در روزهای گذشته استیو منوچین، وزیر خزانه‌داری آمریکا، گفته بود که برای انتشار این اظهارنامه درخواست اختصاص زمان بیشتری برای ارزیابی مسائل مربوط به آن دارد. در روزهای گذشته هم اظهارات «میک مالوینی»، رئیس دفتر کاخ سفید، اعتراض کنگره را برانگیخته بود.مالوینی در گفت‌وگو با فاکس‌نیوز، نمایندگان حزب دموکرات را که اصرار بر دریافت اظهارنامه مالیاتی ترامپ دارند، به «شیرین‌کاری سیاسی» و تلاش برای «جلب توجه» متهم کرد.مالوینی گفت: «این اتفاق نخواهد افتاد و آنان این را به خوبی می‌دانند. دموکرات‌ها هرگز این اظهارنامه‌ها را نخواهند دید و اصلا دلیلی هم برای این کار وجود ندارد».ویلیام کانسووی، وکیل شخصی ترامپ، هم درخواست‌ها برای انتشار اظهارنامه‌های مالیاتی او را «سوءاستفاده آشکار از قدرت» خوانده است.اما روز گذشته ریچارد نیل، رئیس کمیته منابع مالی مجلس نمایندگان آمریکا، در نامه‌ای به چارلز رتیگ، کمیسیونر سازمان خدمات درآمد داخلی وابسته به وزارت خزانه‌داری آمریکا، هشدار داد چنانچه این‌بار هم دونالد ترامپ ضرب‌الاجل جدید را رعایت نکند، این کار را «مخالفت با درخواست خود» تعبیر خواهد کرد.به لحاظ قانونی، ریچارد نیل این اختیار را دارد تا از سازمان خدمات درآمد داخلی در دولت بخواهد اظهارنامه مالیاتی هر شهروند آمریکایی را منتشر کند.نیل تقاضا کرده که جزئیات مربوط به مالیات‌های شخصی و تجاری که رئیس‌جمهور آمریکا برای یک دوره شش‌ساله پرداخته منتشر شود. او در نامه‌اش نوشت که اختیار او برای طرح این درخواست بی‌چون‌وچرا بوده و هیچ مسئله قانونی پیچیده‌ای را که وزیر خزانه‌داری به آن اشاره می‌کند دربر ندارد. بااین‌حال اکثریت جمهوری‌خواهان کنگره با این درخواست کمیته منابع مالی مجلس نمایندگان آمریکا مخالفت کرده‌اند. زمانی که این نامه فرستاده شد، دونالد ترامپ در زمین گلف خود در ویرجینیا حضور داشت، اما کاخ سفید پیش از این اعلام کرده بود که از انتشار این اطلاعات مالیاتی رئیس‌جمهور خودداری خواهد کرد. ترامپ در زمان کاندیداتوری‌اش در انتخابات ریاست‌جمهوری هم از عرف معمول نامزدهای انتخابات برای انتشار اظهارنامه مالیاتی خود پیروی نکرد.

تبعات حمله به «ایلهان عمر»

دونالد ترامپ به تازگی جنجال دیگری نیز آفریده است. رئیس‌جمهور آمریکا اخیرا با انتشار توییتی، ایلهان عمر، نماینده مسلمان مجلس نمایندگان آمریکا را به حمایت از «عاملان حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر» متهم کرد. پس از این موضع‌گیری، رئیس‌جمهوری آمریکا مورد انتقاد شدید سیاست‌مداران و نمایندگان کنگره قرار گرفته است. دموکرات‌ها، ترامپ را به تحریک به خشونت علیه خانم ایلهان عمر، یکی از دو نماینده زن مسلمان کنگره متهم کرده‌اند. ایلهان عمر نیز نسبت به این مواضع ترامپ واکنش نشان داده است.ترامپ در توییتر خود ویدئویی را منتشر کرده که حاوی سخنان تقطیع‌شده ایلهان عمر درباره حملات ۱۱سپتامبر با تصاویر مرکز تجارت جهانی است و روی آن عبارت «ما هرگز فراموش نخواهیم کرد» از سوی ترامپ افزوده شده است. او تأکید کرد که ایلهان عمر فردی ضدیهودی و ضدآمریکایی است.ایلهان عمر در اولین واکنش به توییت جنجالی رئیس‌جمهور آمریکا تأکید کرد که این مواضع «تلخ و گزنده» ترامپ جناح دست‌راستی نمی‌تواند «عشق بی‌نظیر من به آمریکا» را تهدید کند. او نوشت: «نماینده کنگره نشدم که ساکت بمانم. از حامیانم تشکر می‌کنم که مقابل دولتی ایستاده‌اند که روی ممنوعیت ورود مسلمانان به این کشور مانور می‌دهد. هیچ شخصی نمی‌تواند عشق بی‌نظیر من را به آمریکا تهدید کند. من مصمم در راه مبارزه برای فرصت برابر در پیگیری اهدافم در تأمین منافع تمام آمریکایی‌ها ایستاده‌ام». رشیده طلیب و الکساندریا اوکاسیو-کورتز، از دیگر قانون‌گذاران مجلس نمایندگان آمریکا که هر دو دموکرات هستند، از اولین اعضای کنگره بودند که حملات ترامپ و محافظه‌کاران علیه ایلهان عمر را محکوم کردند. اندکی پس از آن دموکرات‌های سرشناسی، از جمله نانسی پلوسی، برنی سندرز، الیزابت وارن و دیگران به آنها پیوستند.

درس‌های بهار عربی برای سودان و الجزایر

اسماعیل کوش‌کوش . منبع: آتلانتیک

اخیرا عکسی از نشست سال ۲۰۱۰ رهبران کشورهای عربی در فضای مجازی دست‌به‌دست می‌شود که روی همه رهبران یک علامت ایکس قرمز کشیده شده است. از چپ به راست، چهار رهبر اول در سال ۲۰۱۰ و در بهار عربی سرنگون شدند: زین‌العابدین بن علی در تونس، علی عبدالله صالح در یمن، معمر قذافی در لیبی و حسنی مبارک در مصر. دو نفر آخر، یعنی عبدالعزیز بوتفلیقه الجزایری و عمر البشیر سودانی، حکمرانی‌شان بیشتر طول کشید؛ ولی در نهایت دوره آنها هم به سر رسید.آن روزها در سال ۲۰۱۱ همه‌چیز ممکن به نظر می‌رسید. در چهار کشور دولت‌های جدیدی بر سر کار آمدند ولی در نهایت، تغییرات معنادار فقط در تونس محقق شد.در سال ۲۰۱۱ در سودان و الجزایر هم برخی به خیابان‌ها آمدند و خواستار تغییر شدند ولی در هر دو کشور، تعداد معترضان محدود بود و در سودان آنها سرکوب شدند.این بار، معترضان از گذشته درس گرفته‌اند، هم از طریق تجربه‌های خودشان و هم تجربه‌های کشورهای همسایه؛ اگرچه هنوز زود است و چیزهای زیادی ممکن است تغییر کند ولی تا همین حالا تلاش‌های معترضان دو نتیجه داشته است؛ بوتفلیقه استعفا داد، و بشیر از سوی ارتش سودان برکنار شد.تفاوت این اعتراض‌ها با اعتراض‌های سال ۲۰۰۱:

طیف‌های گسترده‌تر

برای سال‌ها، این احزاب سیاسی گروه‌های شورشی سنتی بودند که هرگونه مخالفتی را علیه دولت سودان شکل می‌دادند. بااین‌حال، در سال ۲۰۱۱، بیشتر کسانی که اعتراضات مردمی را علیه حکومت بشیر برانگیختند، فعالان جوان و دانشجویان بودند. محل اعتراض آنها دانشگاه‌های کشور و محله‌های طبقه متوسط بود. هرچند تلاش‌های آنها کوتاه بود، تظاهرات‌ها دوباره در سال‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ از سر گرفته شد.امسال، اتحادیه مشاغل سودان که یک اتحادیه کارگری مستقل است، رهبری اعتراض‌ها را برعهده گرفت. ممکن است این اتحادیه متشکل از فعالان سیاسی طیف‌های مختلف سیاسی باشد ولی ظهور و کشش یک نهاد غیروابسته و غیردولتی در بسیج توده‌های مردم کارساز بوده است و نقش تاریخی مهم اتحادیه‌های کارگری را در سیاست سودان بار دیگر احیا کرده است.به‌طورخاص، زنان جوان سودانی نقشی اساسی در این اعتراض‌ها ایفا کردند و به آنها لقب کنداکه دادند که عنوان ملکه‌های وسدان در دوره باستان است. تا حدودی، مشارکت آنها گویایی تغییرات جمعیتی سودان است ولی درعین‌حال تلاشی است برای رد آنچه نقش مطیع زنان در جامعه سودان در نظر گرفته می‌شود.

اتحاد

در روزهای اولی که اعتراض‌ها بالا گرفت، دولت سودان اول فعالان دانشجویی دانشگاه‌های دارفور را به برانگیختن خشونت متهم و آنها را به ارتباط با اسرائیل متهم کرد. معترضان سودانی این ادعا را رد کردند و این ادعا را روش قدیمی دولت برای استفاده از قومیت برای دورکردن توجه‌ها از مسائل اصلی خواندند. این شعار تبدیل به شعار معترضان در راهپیمایی‌ها در خارطوم، پایتخت سودان، شد: «نژادپرست‌های مغرور، ما همه دارفور هستیم».در واقع، معترضان سودانی، چه وابسته به گروه‌های سیاسی باشند چه نه، پیشینه‌های مختلفی دارند. گفته می‌شود که تظاهرات‌های اولیه بیرون از خارطوم و اواخر سال گذشته در شهر شمالی عطبره آغاز شد؛ شهری که پایگاه سنتی عمر البشیر به‌شمار می‌رفت. شهرها و روستاهای دیگر خیلی زود به این اعتراضات پیوستند.عبدالرحمن منصور، وکیل حقوق‌بشر مصری که در اعتراض‌های سال ۲۰۱۱ یکی از رهبران جوان مصر بود، به من گفت: «وقتی مخالفت‌ها از بیرون از مرکز آغاز شود، یعنی واقعا مردم جانشان از نظام به لب رسیده است».

به‌ارتش اعتماد نکنید

معترضان الجزایری و سودانی، برای جلوگیری از تکرار سناریویی مشابه مصر، مواظب وعده‌های ارتش بوده‌اند. معترضان الجزایری حتی بعد از رفتن بوتفلیقه هم به اعتراضات خود ادامه داده‌اند؛ همان‌طور که معترضان سودانی هم از زمان برکناری بشیر در هفته گذشته همچنان مشغول به اعتراض‌اند. سارا عبدالجلیل، یکی از سخنگویان اتحادیه مشاغل سودان، می‌گوید که سازمان‌دهندگان اعتراضات خواستار دولتی غیرنظامی‌اند که شامل همه نیروهای سیاسی از جمله ارتش باشد؛ «ولی آنها رهبران سودان نیستند». نگرانی‌ها درباره آغاز درگیری‌ها در سودان که به‌خاطر وسعت و محل سودان و فراوانی گروه‌های شورشی و شبه‌نظامی این کشور نگران مشروعی به نظر می‌رسد، از سوی سازمان‌دهندگان اعتراضات رد شده و آنها مصرانه می‌گویند که آنها به تقابل مسلحانه با ارتش وارد نمی‌شوند و بر ماهیت صلح‌آمیز این اعتراضات تأکید کرده‌اند. شعار «صلح‌آمیز، صلح‌آمیز» یکی از شعارهای اصلی در تظاهرات‌های اخیر سودان بوده است.

اگرچه معترضان در سودان و الجزایر بر ویژگی‌های محلی ناکامی‌هایشان تأکید می‌کنند و تمایلی ندارند آنها را به روایت‌های پان‌عربی بچسبانند ولی شباهت‌ها و درس‌هایی وجود دارد که آنها از آن درس گرفته‌اند. بسیاری اعتراضات اخیر را «بهار عربی متأخر» می‌نامند. منصور، فعال مصری می‌گوید: «آنها نتیجه موج اول بهار عربی را فهمیدند».

بازی پنهان در سرزمین بدون امید

اردشیر زارعی‌قنواتی: تحولات افغانستان با شتاب بسیار زیاد به سمتی می‌رود که می‌توان از آن به عنوان فصل جدیدی در حیات سیاسی این کشور نام برد. این مرحله، پایانی است بر بیش از ۴۰ سال ادعای استقلال، مبارزه با اشغال، جنگ علیه تروریسم، تعهد به‌رسمیت‌شناختن دولت مرکزی، پذیرش ارتش به عنوان تنها نیروی نظامی ملی، تعهد به قانون اساسی و به‌ویژه حقوق زنان و مهم‌تر از همه تعلیق تمام مصوبات دوجانبه و بین‌المللی درباره غیرقانونی‌بودن گروه‌های تروریستی. مذاکرات دوجانبه بین آمریکا و گروه طالبان که پشت درهای بسته در دوحه قطر از ژانویه ۲۰۱۸ شروع شد و تا به امروز بین «زلمی خلیل‌زاد»، نماینده ویژه آمریکا در افغانستان با هیئت طالبان به ریاست «عبدالغنی برادر» مرد شماره دو طالبان در حال انجام است، حول معاملات پنهان به‌منظور واگذاری مستقیم یا غیرمستقیم قدرت به دست طالبان در شراکت با واشنگتن به سرانجام خود نزدیک می‌شود.از همان زمان تشکیل و بسیج گروه‌های جهادی توسط آمریکا، اروپا، محور ارتجاعی عربی و پاکستان به بهانه مبارزه با اشغال شوروی در دهه هفتاد میلادی تا سقوط دولت دموکراتیک دکتر «نجیب‌الله»، حاکمیت چند ساله گروه‌های جهادی و جنگ بین جناح پشتون به ریاست «گلبدین حکمتیار» با جبهه موسوم به شمال که به ویرانی نیمی از کابل منجر شد، مرحله اول پازل فاجعه انجام شد.در مرحله دوم که بعد از حملات تروریستی یازدهم سپتامبر اجرائی شد به بهانه حضور گروه تروریستی «القاعده» و همکاری آن با دولت طالبان، حمله ائتلاف به رهبری آمریکا، ناتو و گروه متحدین آن به افغانستان منجر به اشغال رسمی این کشور ازسوی نیروی خارجی شد و در این میان در کنفرانس «بن» دولت دست‌نشانده با شراکت تکنوکرات‌های وابسته و فاسد افغان و جهادیون مخالف طالبان در کابل مستقر شد.این مرحله در حیات سیاسی افغانستان یک تجربه ۱۸ساله از اشغال سرزمینی و حاکمیت دولت دست‌نشانده و بی‌اختیاری بود که جدا از نارضایتی عمومی، به دلیل اهداف و معادلات ژئوپلیتیک واشنگتن هیچ روزی این کشور روی آرامش به خود ندید، در نهایت یک جامعه درهم‌فروپاشیده و کاملا بی‌ثبات را به مردم افغانستان و امنیت منطقه‌ای تحمیل کرد که تا به امروز ادامه داشته و هر روز وضعیت را وخیم‌تر می‌کند. افغانستان در ۱۸ سال اخیر خلاف تمام ادعاهای ائتلاف آمریکایی، دولت مرکزی کابل، دسته‌بندی‌های جهادی همیشه در حال مخاصمه درونی است و نهادهای مسئول بین‌المللی نه تنها در مسیر رشد، دموکراسی و ثبات حرکت نکردند، بلکه امروز از طرف همان ژنرال‌های آمریکایی مأمور در این کشور ادعا می‌شود که بین نصف تا دوسوم کشور مستقیم و غیرمستقیم تحت سلطه طالبان است.صورت‌بندی مرحله جدیدی که در افغانستان در حال انجام است، دقیقا در قاب تصویر همین معاملات و معادلات پشت پرده شکل می‌گیرد که برای تحمیل یک «اراده بیرونی» بر «ساختار درونی» هیولا را از بند رها می‌کنند؛ چنانکه «حمدالله محب»، مشاور امنیت ملی افغانستان، در انتقاد به مذاکرات پشت درهای بسته بین خلیل‌زاد و هیئت طالبان به‌صراحت می‌گوید: «نماینده ویژه آمریکا برای صلح افغانستان تلاش دارد حکومت موقت تشکیل دهد و در رأس آن قرار گیرد، یا آقای سفیر نمی‌داند چه می‌کند، یا اینکه چیز دیگری در سر دارد». این اظهارات از طرف بلندپایه‌ترین مقام امنیتی کابل که حداقل بر این موضوع که دولت از روند مذاکرات کنار گذاشته شده و از مفاد توافقات بی‌خبر مانده است سندیت دارد، بلافاصله خشم رهبران واشنگتن را برانگیخت و آنان گفتند که دیگر هیچ مقام آمریکایی با ایشان دیدار نمی‌کند. از یک طرف پیشروی راحت طالبان برای تسخیر مناطق درحالی‌که ائتلاف به رهبری آمریکا هنوز در افغانستان مستقر و تمام آسمان این کشور را در مونیتورینگ رادارهای دقیق خود دارد، نشان می‌دهد که در خوش‌بینانه‌ترین حالت هیچ اراده‌ای در طرف آمریکایی برای مبارزه با طالبان وجود ندارد.از طرف دیگر، برای نهایی‌کردن توافق پنهان با طالبان مستلزم بسترسازی است تا مردم این کشور بیش از همیشه اولویت امنیت به هر بهایی را بر دیگر مطالبات اجتماعی خود ارجح بدانند و فردا که دولت موقت شکل می‌گیرد و طالبان قدرت را قبضه می‌کند، هیچ قدرت سازماندهی‌شده در بین جامعه افغانی این پروژه را در خطر شکست قرار ندهد.تردید نباید داشت که پیشروی‌های اخیر طالبان و اتوبان یک‌طرفه آنان برای تسخیر مناطق، ارتباط مشخص با تفاهمات پنهان در مذاکرات به اصطلاح صلح هیئت آمریکایی با طالبان دارد. اینکه امروز دولت «محمداشرف غنی» کج‌دارومریز از همکاری خلیل‌زاد ابراز خرسندی می‌کند یا با راه‌اندازی «لویی جرگه مشورتی صلح» سعی می‌کند همچنان نشان دهد که بازیگر اصلی در توافقات آتی خواهد بود، بیشتر نمایش یک تراژدی کمیک است و هیچ تأثیرگذاری بر روندی که توسط واشنگتن و طالبان در حال پیگیری است، نخواهد داشت. موضوع آنجا جالب‌تر می‌شود که یک هفته پیش آمریکا روادید «فاتو بنسودا»، دادستان دیوان بین‌المللی کیفری را به‌خاطر تحقیقاتش درباره عملکرد نظامیان آمریکایی در افغانستان لغو کرد و جمعه گذشته نیز به بهانه اینکه «انجام تحقیقات درباره اتهامات جنایات جنگی در افغانستان درحال حاضر نمی‌تواند به سود تأمین عدالت باشد»، قضات این دیوان درخواست آغاز تحقیقات در این زمینه را رد کردند.چنانچه همه قطعات این پازل به‌درستی در کنار هم چیده شوند، به‌روشنی مشخص می‌شود که روند مصالحه و معامله با طالبان در شراکت با واشنگتن بدون توجه به منافع مردم افغانستان، حقوق دولت مرکزی کابل، منافع همسایگان، تعهد به حقوق بشر، حفظ دستاوردها و امتیازات مصرح در قانون اساسی در حال انجام است. این مرحله جدید که بخشی از استراتژی آمریکا برای افغانستان است، هرچند به تغییرات اساسی در عرصه میدانی و سیاسی این کشور منجر می‌شود، اما هرگز پایانی بر بحران و فاجعه افغانستان نخواهد بود و فقط یک «تغییر وضعیت شکلی» با تعیین مناسبات جدید در عرصه توازن قوای داخلی و منطقه‌ای به حساب خواهد آمد.

رویداد

دیدار خلیفه حفتر با سیسی

● عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، روز گذشته با خلیفه حفتر، فرمانده ارتش ملی لیبی در قاهره دیدار کرد و در جریان این دیدار دو طرف درباره تحولات اوضاع در لیبی به بحث و تبادل‌نظر پرداختند. درهمین‌حال نیروهای حامی ژنرال حفتر و پارلمان برقه در شرق لیبی خلاف خواسته سازمان ملل، آمریکا و متحدان غربی آن، می‌گویند پیشروی به‌سوی طرابلس ادامه خواهد داشت.

کاهش درآمد پوتین در سال ۲۰۱۸

● ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه و دیمیتری مدودف، نخست‌وزیر این کشور، میزان درآمد خود در سال ۲۰۱۸ را منتشر کرده‌اند. بر این اساس، درآمد پوتین کاهش داشته، اما درآمد مدودف افزایش یافته است. اطلاعات مربوط به درآمد رئیس‌جمهور روسیه در سایت کاخ کرملین منتشر شده که بر اساس آن، درآمد پوتین در سال گذشته، ۱۰ میلیون روبل کاهش یافته است.

تشکیل جلسه پارلمان در یمن

● پارلمان یمن که آخرین‌بار در سال ۲۰۰۳ انتخاب شده بود، برای نخستین دفعه پس از بروز جنگ داخلی در این کشور در شهر سیئون تشکیل جلسه داد. رئیس‌جمهوری یمن، منصور هادی، از نیروهای حوثی خواست سلاح‌هایشان را زمین بگذارند.

درخواست برای استرداد آسانژ به سوئد

● بیش از ۷۰ نماینده پارلمان بریتانیا خواستار استرداد بنیان‌گذار ویکی‌لیکس به سوئد شدند. آنها در نامه‌ای به وزیر کشور بریتانیا نوشتند لندن با چنین اقدامی نشان می‌دهد برای مبارزه با آزار جنسی اهمیت قائل است.

نامزدی یک هم‌جنس‌گرا در انتخابات آمریکا

● برای نخستین‌بار یک هم‌جنس‌باز به‌عنوان یکی از کاندیداهای دموکرات‌ها وارد رقابت‌های انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا شده است. به گزارش ایسنا، پیت بوتیجج، شهردار هم‌جنس‌باز یک شهر کوچک آمریکا در ایالت ایندیانا، به‌تازگی با مطرح‌کردن نامش به‌عنوان یکی از کاندیداهای ریاست‌جمهوری حزب دموکرات این کشور جنجال زیادی به پا کرده است.

واکنش روسیه به تحرکات ناتو

● معاون وزیر خارجه روسیه تأکید کرد، افزایش فعالیت ناتو در دریای سیاه ثبات منطقه‌ای را تضعیف می‌کند و مسکو به آن واکنش نشان می‌دهد. ناتو اوایل آوریل تصمیم برای افزایش حضور دریایی و اجرای مانورهای نظامی در منطقه مذکور را اعلام کرده بود.

اطلاعاتی تأییدنشده از محل اختفای بغدادی

● یک مسئول عراقی از محل اختفای ابوبکر بغدادی، سرکرده داعش، بعد از گریختنش از خاک سوریه در پی شکست این گروه در شرق فرات خبر داد. به گزارش ایسنا، عید عماش الکربولی، عضو شورای استانداری الانبار، به خبرگزاری اسپوتنیک گفت براساس داده‌های سازمان اطلاعات عراق، ابوبکر بغدادی در صحرای الانبار در غرب کشور مخفی شده است.

سوگند دولت جدید فلسطین

● دولت جدید فلسطین با ریاست محمد اشتیه در مقابل محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین، در مقر ریاست تشکیلات در رام‌الله سوگند یاد کرد. به گفته منابع فلسطینی در کابینه جدید، ریاض المالکی همچنان در پست وزارت خارجه باقی مانده و نبیل ابوردینه به سمت وزیر اطلاع‌رسانی و معاون نخست‌وزیر منصوب شده است.

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی
نوبت دوم
شماره مجوز: ۱۳۹۷/۶۹۵۶
شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت فلات قاره ایران (سهامی خاص)
شرکت نفت فلات قاره ایران در نظر دارد نسبت به انجام ارزیابی کیفی خرید /تامین کالای مورد نیاز خود از طریق مناقصه عمومی دو مرحله ای اقدام نماید بدینوسیله از شرکتهایی که سابقه و توانایی ارائه پیشنهاد را دارند جهت شرکت در فراخوان ارزیابی کیفی دعوت به عمل می آید.
۱ –شماره مناقصه: FTD-۹۶۳۵۰۷۷
۲ –موضوع مناقصه: COOLING SYSTEM FOR DATA CENTER
۳ –آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی ۵ روز پس از انتشار آگهی نوبت دوم
۴ –آخرین مهلت ارائه پیشنهادات متقاضیان ۱۴ روز از تاریخ آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی می باشد.
۵ –توانایی ارائه ضمانتنامه بانکی شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۴۹۸/۵۰۰/۰۰۰ ریال با اعتبار ۵ ماهه و قابل تمدید برای یک دوره مشابه در صورت کسب حداقل امتیاز قابل قبول / یا واریز نقدی مبلغ مذکور
۶ –متقاضیان می توانند مدارک ارزیابی کیفی را در روز آگهی نوبت اول از سایت اینترنتی این شرکت به نشانی WWW.IOOC.CO.IR بخش مناقصات تهیه نمایند.
۷ –متقاضیان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با کارشناس پرونده به شماره ۲۳۹۴۲۶۲۳ – ۰۲۱ تماس حاصل نمایند.
۸ –محل ارسال پیشنهادات: تهران خیابان ولیعصر(عج) بالاتر از مسجد بلال نرسیده به تقاطع مدرس، خیابان خاکزاد، پلاک ۱۲، طبقه ۹ ، اتاق ۱۶ – ۹ کمیسیون مناقصات.
۹ –مناقصه گرانی که از ابتدای سال ۱۳۹۶ در مناقصات مشابه (در حدود مناقصه حاضر) توسط شرکت نفت فلات قاره ایران ارزیابی و حداقل امتیاز لازم را کسب نموده اند نیازی به ارائه مجدد مدارک نداشته و صرف تکمیل جداول ارزیابی و اعلام آمادگی کتبی آنها در موعد مقرر جهت شرکت در مناقصه کفایت می کند.
–تکمیل جداول ارزیابی الزامی می باشد. عدم تکمیل جداول منجر به رد کیفی پیشنهاد دهندگان می گردد.
روابط عمومی شرکت نفت فلات قاره ایران